

سال بیست

سال

نقد

ادبیات

کودک

سال ۱۳۹۹

سال ۶۳ ، سال تثبیت قرائتی خاص‌تر از اسلام انقلابی، براساس دیدگاه‌های چپ، مذهبی در جامعه بود. در انتخابات مجلس دوم، چپ‌های مذهبی، به پیروزی مطلق رسیدند. اکثریت اعضای این مجلس را روحانیون تشکیل می‌دادند. این افراد که همسو با نخست وزیر بودند، از دادن رای اعتماد به وزرایی که گرایش‌هایی راست داشته، خودداری کردند. در ضمن جنگ، به کارگیری بمبهای شیمیایی و ناپالم از سوی عراق و شدت یافتن بمباران شهرها که به بمباران و موشکباران مقابله از سوی ایران (برای اولین بار) انجامید، مهم‌ترین اخبار بود. هم‌چنین، سیطره کامل زندگی کوپینی، دفترچه بسیج و گشت‌های قارالله را نباید فراموش کرد.

در سال ۶۳ ، گرچه نشریات تخصصی ادبیات کودک بود، از نظر انتشار کتاب‌های نظری و فهرست‌های کتاب‌های مناسب و نیز مقالات مطبوعاتی، سالی پربرابر بود.

گزارش شورای کتاب کودک که دو شماره منتشر شد، تنها نشریه تخصصی ادبیات کودک در این سال بود. در شماره اول، مقاله «چهره کودکان کشورهای در حال توسعه در ادبیات کودکان ایران»، نوشته شبنم رضوی و «چهره کودکان روسیایی در قصه‌های ایرانی»، از هوشنگ مرادی کرمانی، مهم‌ترین مقالات بود. مقاله دوم، بیشتر لحن خاطره داشت، اما در مقاله اول، از فقدان ترجمه کتاب‌های مربوط به کشورهای در حال توسعه در میان کتاب‌های کودک، انقاد شد و بر لزوم چنین ترجمه‌هایی که با زندگی و فرهنگ بچه‌های ما نزدیکی بیشتری دارد و به نیازهای اطلاع‌گاتی آن‌ها پاسخ می‌دهد، تأکید شد.

مهم‌ترین مطلب دومنی شماره این سال، «کلاس‌های ارزشیابی کتاب‌های کودکان و نوجوانان» بود که در ۲۲ صفحه منتشر شد.

در این سال، نشریه «پیام یونسکو»، در آذرماه ویژه‌نامه‌ای برای افسانه‌های علمی منتشر کرد. مطالب این نشریه (که جملگی ترجمه است)، از برخی جهات به ادبیات کودک مربوط بود. «افسانه‌های علمی در کلاس درسی»، از جمله این مقالات بود.

در سایر نشریات تخصصی و فرهنگی هم مقالات مرتبط با ادبیات کودک کم نبود. ۵ «ملاحظاتی درباره ادبیات کودکان»، در شماره ۵ و «پیرامون ادبیات کودکان»، در ششمین شماره فصلنامه هنر، «کودک و کتابخوانی»، در شماره‌های ۵۸ و ۵۹ پیوند و «رسالت کتابخانه» در شماره ۶۳ آن «شعر برای کودکان»، نوشته سیروس طاهی‌باز، در شماره‌های ۴ و ۵ آینده،

کتاب «كتابداران، اولیای تربیتی و جوانان» بودند. کتاب، پس از تعریف کتابشناسی و لزوم مطالعه صحیح و... به معرفی کتاب در حوزه‌های مختلف مربوط به اسلام می‌پردازد. به جز چهار فهرست مورد اشاره، کتاب‌های تئوری مربوط به ادبیات کودک نیز فراوان بود و در مجموع، سال ۶۳ را باید سال پریاری در زمینه نقد ادبیات کودک محسوب کرد.

کتاب «۳۹۶ مقاله درباره ادبیات کودکان» را شورای کتاب کودک منتشر کرد. این مجموعه، شامل برخی مقالات نشریه گزارش شورای کتاب کودک، در فاصله سال‌های ۱۳۴۲ تا ۱۳۵۵ است که در شش فصل، تدوین شده است. برخی مقالات این کتاب، ترجمه و برخی تألیفی است. ویراستار مجموعه، آتش جعفرنژاد و برخسته‌ترین نویسنده‌گان مقالات تألیفی، توران میرهادی، عباس حری و لیلی ایمن (آهی) هستند.

در این سال، «مقدمه‌ای بر مراحل خلق و تولید ادبیات کودکان» را نادر ابراهیمی منتشر کرد. وی که پیش از انقلاب، کتاب فارسی‌نویسی برای کودکان را ارایه کرده بود، در این کتاب، به طرح مباحث مبنای در خلق کتاب کودک می‌پردازد. کتاب شامل ۴ فصل است: پیش‌گفتار، مراحل عام و خاصی نوشتن ادبیات کودکان، مراحل عام در هنر و ادبیات، مراحل ویژه ادبیات کودکان. در مجموع، کتابی تخصصی و ارزشمند است.

کتاب «بررسی ادبیات کودکان در کشورهای در حال رشد»، نوشته آنا پلووسکی، با ترجمه دکتر علی شکوهی هم در تبریز منتشر شد. کتاب از انتشارات یونسکو و شامل بخش‌هایی درباره تاریخ ادبیات کودکان تا بررسی مسائل کتاب کودک در کشورهای مختلف و پیشنهادهایی در این باره است. این کتاب، به مناسب سال ۱۹۷۹ میلادی تدوین و شش سال بعد، در ایران ترجمه شده است. نویسنده، قصه‌گو و کتابداری است که از طرف IbBy داشته است. در کتاب، اشاراتی به ایران نیز صورت گرفته است.

به جز کتاب‌های مورد اشاره، در برخی کتاب‌های دیگر هم نکات یا صفحاتی درباره ادبیات کودک مشاهده می‌شود. مثلاً در کتاب «شناخت، هدایت، تربیت» نوشته دکتر علی قائمی که در این سال منتشر شد، فصلی به پژوهش فرهنگی نوجوانان و جوانان اختصاص یافته و در مورد هنر و ادبیات این گروه سنی و خواندنی‌های شان، صحبت‌هایی شده است.

مهدهی شجاعی، منتشر می‌شد هم در این میان فعل بود. «کودک منهای خیال قابل تصور نیست.» (جعفر ابراهیمی شاهد)، توحید و لطافت در قصه‌های عموزاده خلیلی، «قصه کودک از خشونت روسی و عقوبات یونسکوی رنج می‌برد.» (اصحاح نقی سلیمانی)، «ادبیات کودک و عبور از طبیعت به سوی ماوراء طبیعت» (اصحاح وحید توافقی)، «منشاً قصه اسلامی، روح تربیت شده با اصول اسلامی» (رضاء رهگذر)، از جمله این مطالب بود.

از ویژگی‌های چشمگیر این سال، افزایش فهرست کتاب‌های مناسب بود. به دنبال فهرست کتاب‌های مناسب کانون که سال قبل منتشر شد، دو مرکز دیگر نیز دست به تهیه چنین فهرست‌هایی زندن. ابتدا واحد کودکان و نوجوانان بنیاد بعثت، «کتاب نامه‌ای شامل «فهرست کتاب‌های مناسب برای کودکان و نوجوانان» منتشر کرد. بنیاد بعثت، انتشارات غیرخصوصی، مذهبی بود که به انتشار کتاب‌های دینی، در داخل و خارج از کشور می‌پرداخت (و امروز به صورت محدودتر می‌پردازد). این کتاب شامل فصول مقدمه، فهرست الفبایی کتاب‌های مناسب، فهرست موضوعی، فهرست الفبایی کتاب‌ها برای سینمای مختلف (از پیش دستان تراهنمایی)، فهرست الفبایی پدیدآورندگان و فهرست الفبایی ناشران بود. در این کتاب ۳۰۰ کتاب کودک و نوجوان معرفی و توصیه شده و از نظر قواعد فهرست‌نویسی، کامل‌تر از کتاب‌های مشابه به شمار می‌رفت. در مقدمه کتاب، تصریح شده:

«در بررسی و انتخاب کتاب‌ها، ملاک اساسی معیارهای ارزشی، اعتقادی و اخلاقی اسلام بوده است. آن دسته از آثاری که حتی از نظر فنی و هنری در درجهٔ ضعیفی بوده‌اند، فقط با تشخیص این که نکات ضد اسلامی در آن‌ها نیست برگزیده شده‌اند.»

کتاب دیگر «فهرست کتاب‌های مناسب برای کودکان و نوجوانان» بود که از سوی اداره کل امور تربیتی وزارت آموزش و پرورش، در ۲۴ صفحه منتشر شد و ۳۵۳ کتاب از گروه‌های سنتی الف تا د را نام برده بود.

شورای کتاب کودک نیز فهرست کتاب‌های مناسب سال‌های ۱۳۶۱ تا ۱۳۴۱ را به مناسبت بیستمین سالگرد خود، در سال ۶۳ و در ۹۴ صفحه منتشر کرد. نمایه نام پدیدآورندگان نیز ضمیمه این فهرست بود.

کانون پژوهش فکری کودکان و نوجوانان، «کتابشناسی اسلامی» را برای نوجوانان منتشر کرد. دکتر رجعی مظلومی، پدیدآورنده این فهرست موضوعی و گزینشی بود. مخاطب

«نگاهی گذرا به شعر کودک»، از بیوک ملکی، در شماره ۳۶ دانشگاه انقلاب، «نقش کتاب کودک در هدایت کودکان عقب مانده»، مقاله‌ای ترجمه از علی شکوهی، در نشریه دانشکده ادبیات علوم انسانی دانشگاه تبریز، «ادبیات کودکان در اسرائیل»، در سومین شماره رشد معلم از دیگر مقالات سال بود. مقاله «پیرامون ادبیات کودکان»، در فصلنامه هنر، پس از مرور و بررسی کمی کتاب‌های کانون، درباره چند و چون ادبیات مذهبی کودک و نوجوان صحبت می‌کند و پس از تجربیات سایر کشورها در حوزه کتاب کودک سخن می‌گوید. مقاله طاهباز، تعریباً همان مقاله کتاب جمعه است که پیشتر هم منتشر کرده بود؛ البته با اضافات و تصحیحاتی.

پیک کتاب هم که به صورت ماهانه و با همکاری انتشارات بهجهت منتشر می‌شد، در هر شماره ۴ صفحه معرفی کتاب کودک، زیر نظر محمدعلی حمیدرفیعی داشت.

در نشریات خاص کودکان و نوجوانان، کیهان بچه‌ها، با مصاحبه‌هایی که با نویسنده‌گان مختلف داشت، فعال ترین بود. رحماندوست، عموزاده، حکیمی، رضا شیرازی، منصوره شریف‌زاده، شهلا بارفروش و حبیب‌الله لزگی از جمله مصاحبه‌شوندگان بودند. در سوره بچه‌های مسجد، قیصر امین‌پور، نقدی بر یک کتاب ترجمه ارایه کرد. چنگ ادوری آیش که در این سال متولد شد، با مقالات و نقدهایی از اسدالله شعبانی و جعفر ابراهیمی (شاهد) همراه بود. در سال ۶۳، دیگر خبری از چنگ‌های گروه‌های چپ نیست.

از مطالب نشریات عمومی، می‌توان به «پینوکیو صد ساله شد»، در شماره اول مجله کاشانه، «میراث حیات در ادبیات کودک»، در مجله شاهد شماره ۵۷، «کارنامه دولت جمهوری اسلامی ایران در پرورش فکری کودکان و نوجوانان»، در شماره ۲۵۳ سروش و «رعایت مسائل انسانی در ارتباطات کودکان ضروری است»، از مصطفی رحماندوست، در شماره ۲۶۸ همان هفتنه‌نامه، اشاره کرد.

در میان روزنامه‌ها، روزنامه‌های کیهان و جمهوری اسلامی، پیشتر بودند. در کیهان، مرحوم منصور حسین‌زاده، سلسه مقالات و گزارش‌های ارزشمندی درباره ادبیات کودک به چاپ می‌رساند. در یک سلسه گزارش که در ماه‌های آذر و دی به چاپ رسید، طی ۱۴ شماره به وضعیت نشر، بازار نشر، داستان‌ها، کتاب‌های علمی، شعر، کتاب‌های مذهبی، ضوابط و نظارات، طراحی و پرداخته شد.

ضمیمه فرهنگی روزنامه جمهوری اسلامی که با نام صحیفه و به سردبیری سید